
Argentona

A Argentona la història i la modernitat s'hi donen la mà: l'església de Sant Julià del s. XVI, la font Picant, el Museu del Càntir i les cases de l'eixample argentoní amb façanes modernistes formen un conjunt cultural magnífic acompanyat d'una bona gastronomia.¹

Per no perdre's

PRINCIPALS FESTES I FIRES²

Gener	Cavalcada de reis Festa major d'hivern Tres Tombs
Febrer	Carnestoltes
Abril	Festa de l'Esport Sant Jordi
Juny	Diada de la flor i fira d'artesanía Dia de la música
Agost	Festa Major de Sant Domingo Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa
Setembre	Diada Nacional de Catalunya Festa Major del veïnat de Sant Miquel del Cros
Octubre	Tardor literària

MERCATS

Mercat municipal > de dilluns a dissabte al matí
Mercat de marxants > divendres matí

LLOCS PER VISITAR³

La Sala > Acabada la guerra, l'any 1944 va sorgir la idea de crear un local públic de grans dimensions per acollir espectacles culturals i activitats socials. L'impulsor del projecte va ser Julià Carbonell, llavors alcalde i president de la *Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos de Argentona*. Carbonell va convèncer els pagesos i comerciants perquè col·laboressin econòmicament en el projecte, que finalment es va inaugurar l'any 1949.

Plaça Nova > La plaça nova és el cor de la població d'Argentona. És l'escenari dels principals actes de la Festa Major i moltes altres festes i mercats alternatius que es fan a l'aire lliure. Lloc de reunió d'avis, pares i fills, aquesta plaça és idònia per jugar, anar amb bici i amb patinet.

Casa Puig i Cadafalch > Habitatge modernista edificat entre els anys 1897 i 1905 per l'arquitecte Puig i Cadafalch com a casa d'estiueig per a la seva família.

Església de Sant Júlia > s'estil gòtic tardà. Presenta una magnífica rosassa rematant el portal, i també la capella modernista del Sacrament, obra de Puig i Cadafalch. Cal destacar l'interior del temple els tapissos de Josep Grau Garriga i el mosaic de la Mare de Déu de Montserrat, obra de la nissaga d'artistes locals formada per Rodolf Tur i els seus fills Lídia, Rodi i Jordi Tur Font.

Església de Sant Sebastià > situada al nord del poble, sobre un turonet de 100 m ja que les esglésies en honor al sant pretenien evitar la pesta als pobles i ciutats i per això la seva posició. 1es notícies de s XVI, i restaurada a mitjan del XX. Cada any es fa un ofici religiós el 20 de gener, es reparteixen sagetes i des del 1981 hi ha concert de la coral Llaç d'Amistat.

El Tramvia > Va unir Mataró i Argentona durant gairebé 40 anys i va ser testimoni de moltes històries d'amor entre la gent de Mataró i Argentona.

Museu del Càntir > únic en la seva especialitat. Compta amb més de 3000 exemplars de totes les procedències i tipologies, des de l'Edat de

¹ Introducció enviada per la web al mòbil

² Dades guia No et perdís El Maresme i web municipal

³ Dades guia No et perdís El Maresme, web municipal i fulletó municipi

Bronze a Picasso. L'edifici, construït l'any 1991, conserva el portal rodó i la finestra de l'antiga casa del mateix indret.

ESP AIS NATURAL S⁴

El castell de Burriac > A 401 metres sobre el nivell del mar s'aixequen les restes del castell de Burriac, visible des de diversos punts del Maresme. Es té constància de la seva existència des de l'any 1017, quan la comtessa Ermessenda li va entregar al seu fill Ramon Berenguer I. Era conegut antigament com a "castell de Sant Vicenç" fins que el 1313 va adquirir el nom de "Burriac" a través d'un llegat testamentari. Durant l'edat mitjana va pertànyer a diversos pobles dels voltants, Cabrera de Mar se'n va quedar la propietat però l'any 1931 quan el va adquirir a la família dels Copons, marquesos de Moià.

Tot i això els argentonins ens sentim el castell com a propi i és fàcil trobar-s'hi gent del poble els caps de setmana. A més, el castell de Burriac serveix de baròmetre improvisat a molts argentonins, ja que com diu la dita: "núvols a Burriac, pluja aviat".

La Font Picant > Durant molt de temps la Font Picant va ser un punt de trobada i esbarjo molt important a la vila i la rodalia. Fou a mitjans s. XIX, a causa de les propietats curatives de l'aigua de la font, que hi fou construït un balneari amb 60 habitacions on acudien a fer cures importants personatges de la burgesia.

El 1898, però, el balneari tancà les portes i durant un temps el nou propietari intentà, sense èxit, l'explotació de les aigües "Argentona". El 1900, l'entorn fou urbanitzat amb una nova avinguda i la construcció de xalets de lloguer.

Al llarg del s. XX, acudia a l'indret molta gent, entre ells molts mataronins, que hi pujaven amb el tramvia per passar-hi el diumenge i prendre aigua amb anissos. Fins el 1976 encara s'utilitzà el mostrador on se servia l'aigua picant.

Posteriorment, l'indret caigué en un abandonament del qual encara no s'ha recuperat i en l'actualitat les seves restes són només un trist record de l'activitat que hi tingué lloc anys enrere. Sortosament, l'any 2002 l'Ajuntament d'Argentona n'adquirí la propietat i ha rehabilitat l'espai a través de programes formatius com els Taller d'ocupació en jardineria-forestal, paleteria i pintura.

A més durant el 2010 s'ha trobat la veta d'aigua picant original i ara la font Picant obre les dues aixetes laterals, connectades directament amb la mina, **cada dia, de nou del matí a sis de la tarda**. L'espai és de lliure accés.

Font de Sant Domingo o Sant Domènec > Els seus orígens es remunten al segle XV, si bé la font actual data de 1883, amb reformes de l'any 1958. Per la Festa Major, el dia 4 d'agost, es fa l'acte de la benedicció de les aigües, tradició que té el seu origen en l'antic aplec de Sant Domènec, iniciat al segle XVII, en el que la vila féu un vot de poble al sant per tal que protegís les aigües de l'epidèmia que afectava tot el país. Aquesta tradició ha donat lloc actualment a la Festa del Càntir d'Argentona, la qual es complementa amb una gran Fira Internacional de Ceràmica i Terrissa.

⁴ Passejades a peu per Arenys de Munt

Font del Mig > D'aquesta font brollaven aigües medicinals que feien que l'indret un espai concorregut. La font està presidida per un cobert d'obra i l'actual espai s'utilitza com a zona de picnic familiar i de festes infantils.

RUTES TURÍSTIQUES

Culturals

Coneix Argentona. Un passeig històric i cultural per la vila⁵ > aquesta ruta està pensada per fer una visita pels punts de més interès històrics i culturals del nucli urbà (edificis emblemàtics, modernistes i les fonts més properes al nucli). El punt de partida i d'arribada és l'Avinguda Puig i Cadafalch davant del monument del Tramvia. L'Ajuntament distribueix els tríptics informatius.

Ruta de Puig i Cadafalch (Mataró – Argentona)> Argentona va ser la vila d'estiueig de molts residents del Maresme i del Barcelonès i avui encara es poden visitar moltes cases que testimonien d'aquest fet. Josep Puig i Cadafalch hi és l'arquitecte de l'estil modernista més reconegut. Hi va construir entre altres la seva pròpia Casa d'estiueig a la plaça de Vendre, i la Casa Garí, una antiga masia catalana que va ser transformada en un palau nobiliari i que està als afores de la vila. Amb la ruta és visiten, entre d'altres, els exteriors de la casa Can Garí, i la capella del sagrament d'Argentona.

Tastargentona és una ruta molt especial: un recorregut on et mostrem els productes singulars elaborats a Argentona, acompanyats de petites dosis d'història, que et deixaran un bon regust de la vila.

Senderisme

Diferents itineraris per **Les Fonts d'Argentona**:

⁵ Fulletó rutes pel Maresme

Ruta 1

En aquest circuit visitarem les següents fonts:

Font del Mig
Font del Camí – Construïda l' any 1999
Font de les Sureres – Construïda l' any 1999
Font de l' Esquirollet – Construïda l' any 1998
Font de l' Esquirol – Construïda l' any 1998
Font del Grup – Construïda l' any 1993
Font del Ferro – Restaura al 1994

El recorregut té una longitud de 2,5 Km, i una durada de 80 minuts, tot sumar-hi el temps de parada a cada lloc.

Ruta 2

En aquest circuit visitarem les següents fonts:

Font del les Oliveres
Font de de la Cua Llarga
Font d'en Baló
Font de la Puput
Font d'en Miliu
Font Picant

El recorregut té una longitud de 6,060 Km, i una durada de 80 minuts, tot sumar-hi el temps de parada a cada lloc.

Ruta 3

En aquest circuit visitarem les següents fonts:

Font del Gavatx
Font dels Castanyers
Font del Castanyer
Font d'en Quico
Font del Roure

El recorregut té una longitud de 5,075 km, i una durada de 73 minuts, tot sumar-hi el temps de parada a cada lloc.

Senders d'Argentona

Senders d'Argentona és un petit recull de totes les rutes de senderisme que podeu trobar a Argentona. Rutes per fer en bici o a peu que us permetran conèixer el nostre patrimoni natural i singular, com ara el gran nombre de fonts que hi ha al municipi.

En aquest tríptic, us mostrem les rutes que es poden fer des de cada punt de sortida que hi ha al municipi, amb la indicació de les rutes de cada zona.

Per ampliar la informació d'aquestes rutes i per conèixer com fer-les, us recomanem la Guia Alpina d'Argentona i que consulteu el web municipal de l'Ajuntament, www.argentona.cat, on trobareu la descripció detallada de cada ruta.

Al Castell de Burriac des d'Argentona

Punt d'inici: Plaça de l'església de Sant Julià d'Argentona
Longitud: 10 km
Desnivell: 140 m
Durada: 2h 30 min
Dificultat: mitja

Per a més informació, podeu visitar la pàgina web <http://www.diba.cat/parcsn/parcs/plana.asp?parc=6&m=61&s=371&o=6>.

Itinerari Ornitològic Riudemeia

Recorregut: Argentona. Riera d'Òrrius o d'Ameia, Òrrius.
Punt d'inici: km 6,175 de la carretera C-1415c (ctra. de Papers que comunica Argentona amb Granollers)
Longitud: 4,9 km
Durada: 1 h 30 min
Dificultat: baixa

Per mes informació podeu visitar la pàgina web: <http://www.diba.es/parcsn>

Itinerari literari

Itinerari dels castells del litoral. D'Argentona a Vilassar de Dalt

Itinerari en vehicle propi. Cal seguir el recorregut des d'Argentona fins a Vilassar de Dalt. A cada un dels itineraris s'ha de fer el recorregut per visitar el castell. La ruta més llarga a peu es la del castell de Burriac. Cal mitja hora, aproximadament, per pujar-hi. La pista és ampla.

Punt d'inici: centre de la vila d'Argentona. S'hi arriba per la sortida número 99 de la C32.

Distància: 14 km

Durada: 4 hores (només anada).

Dificultat: fàcil.

Per a més informació, podeu visitar la pàgina web:

<http://www.diba.es/parcsn/parcs/plana.asp?parc=6&m=61&s=1157&o=1>

Via Romana de Parpers

És un dels principals jaciments arqueològics del poble. El camí transcorre el Fondo de la Gallega, entre Can Navàs i la part alta de Parpers. Era un camí fondal emprat pels ibers per creuar la serralada. Amb la romanització de la zona (s I i II ac) els camins es transformen en una xarxa de comunicacions ben ordenada. Comunicava Iluro (Mataró) amb Semproniana (Granollers). El 1 km conservat a Argentona forma part de la via Sèrgia que comunicava Vic, Caldes de Montbui, la Roca del Vallés i Mataró. El s XVI es va fer una restauració. El camí s'utilitzava fins mitjan s XIX i en construir la comarcal 1415 es converteix en un camí torrenter i abandonat. Des del 83 és Monument Històric Artístic. Avui encara es conserva parts com el pont, part dels murs amb desguàs i els guardarodes sota els murs, a més s'ha tornat a

restaurar amb una injecció de diners important de la Generalitat de Catalunya i de la Caixa Laietana.

Una mica d'història

Argentona té una identitat molt marcada pels càntirs i l'aigua, com no podia ser d'un altre manera; l'aigua d'Argentona i l'atuell han creat una relació que el pas dels anys han conformat una identitat simbòlica clarament argentonina

Molt s'ha escrit sobre l'etimologia d'Argentona, i no sembla que el tema estigui resolt. Joan Coromines opinava que el nom és d'origen prerromà i d'arrel cèltica. Finalment el professor francès August Le Flamenc, també comparteix que l'arrel del nom Argentona és netament cèltica: arg, significa "aigua" i la traducció literal seria "Turó de la gran font".

El més destacat que es coneix de la prehistòria argentonina, és el jaciment arqueològic anomenat Ca l'Estrada. Les troballes més freqüents són ceràmiques fetes a mà i destralls.

Tot trobant-se Argentona a poca distància del poblat ibèric de Burriac, a Argentona no s'ha trobat gaires jaciments d'aquesta època. Altres jaciments ibers foren localitzats als indrets de Can Bartrina (veïnat del Cros), al turó dels Castellans, i a les rodalies del turó dels Oriols, prop de la muntanya de Burriac, s'han trobat materials ceràmics de l'època ibèrica.

La vall d'Argentona fou intensament ocupada en època romana gràcies a les possibilitats agrícoles que presentava. S'han localitzat nombrosos jaciments arqueològics amb vestigis romans. Pel que fa a la recerca d'aquest període, els estudis recullen fins a 32 jaciments argentonins amb restes romanes.

Es a l'època Medieval quan trobem per primer cop Argentona com a terme i el veïnat de pins com a vila. En aquesta època els massos medievals estaven sota jurisdicció d'un senyoriu. Recentment (2006) en unes excavacions fetes a prop de la font de Sant Domènec, s'ha posat al descobert una necròpoli medieval amb prop d'una trentena de cossos, probablement del s. IX o X.

Va ser a l'època Moderna quan la vila va viure potser l'etapa de màxima expansió relativa fins a la segona meitat del s. XX. La vila va créixer inicialment a redós de la plaça pública i del carrer gran. El s. XVII fou per la vila, molt difícil econòmicament a causa de la guerra dels Segadors.

Finalment a l'època contemporània, la població d'Argentona, com la de molts pobles del voltant de Barcelona, ha crescut molt. Al s. XIX, una vila on l'economia era gairebé únicament agrícola, amb molt poca presència d'indústria, va saber trobar una nova riquesa: les seves aigües mineromedicinales, amb els famosos manants i balnearis Prats (Font Picant). Aquest fet convertí Argentona en centre d'estiueig de la burgesia barcelonina al final del s. XIX i principi del s. XX que ens ha deixat de testimonis magnífiques cases senyorials, sobretot al passeig del Baró de Viver.

Argentona, s'ha anat industrialitzant, amb importants empreses nacionals i multinacionals que s'han implantat en la vila.

Personatges il·lustres i destacats del municipi

Clavell i Nogueras, Jaume.-(Argentona, 1914-Begur, 1997).- Historiador, arqueòleg, animador cultural i escultor.

Ja en la seva adolescència mostrà interès per l'art en general, i per la història i arqueologia. Josep Puig i Cadafalch, veí del seu carrer durant la temporada estiuenca, sabedor de les aficions del vailet, l'inicià en el coneixement d'aquestes disciplines.

Entre 1930 i 1935, formà part d'un col·lectiu d'artistes locals, participant en la "Primera Exposició de treballs d'Art per aficionats locals".

Després de la guerra civil (1939), per motius laborals, passa a residir a Barcelona. És en aquesta època que Clavell aprofundeix en els estudis històrico-arqueològics, la restauració i principalment, en el coneixement de la ceràmica. Jaume Clavell, col·labora en el butlletí del Centre Parroquial "Ecos". Des d'"Ecos" fou constant animador de l'esperit popular en pro de la festa del Corpus que, des de 1949, amb les seves catifes florals, donà nom i relleu a Argentona. Aquesta festa, amb tots els seus preparatius i la intensa campanya de sensibilització que la precediren, havia posat en contacte Clavell amb les forces vives del poble i fruit d'aquesta feliç experiència seria la creació, l'any 1950, de l'associació "Amics d'Argentona".

Aquesta associació, va tenir destacades actuacions de caràcter cultural i religiós: Recuperació de l'aplec de Sant Jaume, l'exposició de llits antics, la introducció a la nostra vila dels Homenatges a la Vellesa... però sens dubte una de les iniciatives més rellevants fou la creació del Museu del Càntir el dia 3 d'agost de 1975.

En Jaume Clavell també fou escultor i la seva obra artística ve representada, a Argentona, amb la Creu de Terme, el monument a Joan Maragall, la Verge d'absis de la capella del Sagrament, la imatge de la Mare de Déu del Roser i el Sant Crist de l'altar major.

Jaume Clavell, també és autor dels llibres "La Xarbotada" (1976) i "Argentona. Història i records" (1990)

Producte típic de la població

Licor quina-momo⁶

Digestiu típic del municipi d'Argentona, on a principis del segle XIX hi havien moltes destil·leries que feien aquest licor, fins que l'arribada de la crisi les empreses van fer fallida i van haver de tancar.

ON COMPRAR?

Celler Castañé

C/ Sant Genís, 1
Tel 93 797 11 06

Productes d'elaboració pròpia i artesanal

Embotis i carns

. Cansaladeria Can Ciano

Plaça de Vendre, 2

93 797 10 57

. Cansaladeria Can Valls

Plaça de Vendre, 1
93 797 02 07

. Xarcuteria Padilla Moldero

Carrer Gran, 30
93 797 03 07

. Carnisseria Riu

Plaça de Vendre, parada núm. 5
93 797 02 59

Forn de pa i pastisseria

. Forn de pa Can Moré

Carrer Gran, 40
93 797 02 75

. Forn de pa i pastisseria Ca l'Odon

Torres i Bages, 7
93 797 02 04

. Forn de pa i pastisseria Martí

Carrer Gran, 30
93 797 05 15

Curiositats

La llegenda dels repicatruges d'Argentona

Una vegada en un poble anomenat Argentona hi vivia un noi a qui mai li sortia res bé. Un dia el capellà li va dir que si volia una feina, ell li donaria una: tocar les campanes, ell no va dubtar i va acceptar la feina.

⁶ Catàleg de productes de la terra i artesanía alimentària del Maresme

Quan ja portava temps treballant, el capellà li va explicar que havia de fer una feina molt important: el capellà li va dir: Mira noi, demà vindrà el bisbe, i vull que sigui un dia molt important, o sigui que quan el vegis venir toca les campanes ben fort! El capellà li va explicar que quan veies una boira de pols pel camí podia començar a fer picar les campanes.

El noi estava tan nerviós per si s'equivocava que es va quedar a dormir allà. Llavors l'endemà quan estava esperant que vingués, va veure per la riera molta pols, ell es va pensar que era la carrossa del Bisbe que ja venia i va començar a tocar les campanes; però quan es va anar acostant més la polseguera tothom va veure que no era el bisbe, era un ramat de truges!!

Aquesta és la llegenda que ens ha deixat el nom de "Repicatruges" als argentonins.

Per més informació:

Ajuntament d'Argentona

Carrer Gran, 61 (Promoció Econòmica)

Tel. 93 797 49 00

www.argentona.cat

turisme@argentona.cat